

EBH/271/2012

Év

2012

Védett tulajdonság:

Fogyatékoság

Diszkrimináció területe

Közzolgáltatás

Oktatás, nevelés

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

Kérelmező álláspontja szerint a gyermeket nevelő kijelölt óvoda, megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy nem biztosította a szakértői véleményben előírt napi két óra felzárkóztató foglalkozást, logopédiai fejlesztést, az integráltan oktatható, a viselkedés fejlődésének organikus okra visszavezethető tartós és súlyos rendellenességével küzdő gyermeke részére, továbbá hónapokon keresztül napi két óra időtartamban engedélyezte csak, hogy gyermeke a csoportban tartózkodjon.

A hatóság a szakértői véleményben kijelölt óvodát eljárás alá vonta, amely érdemi nyilatkozatában előadta, hogy a gyermek beilleszkedése a közösségbe nem volt zökkenőmentes, a kezdetektől fogva nagy odafigyelést igényelt. Két év után a gyermek viselkedése egyre durvább, agresszívabb lett mind csoporttársaival, mind nevelőivel szemben, kifutásai a csoportszobából pedig balesetveszélyes helyzeteket idéztek elő. A reggeli időszakban, amikor egy óvónő volt a gyermekekkel, nem volt biztosítva, sem a csoportbeli gyermekek, sem kérelmező gyermekének biztonsága. Az óvoda ezért úgy döntött, hogy ellátását csak abban az időszakban vállalja, amikor a csoportban két óvodapedagógus dolgozik egyszerre. A csökkentett óraszámú ellátás bevezetéséről tájékoztatták kérelmezőt, aki az intézkedés ellen nem tiltakozott. A szakértői vizsgálat céljából elkészített jellemzésben az óvoda vezetője úgy nyilatkozott, hogy a csökkentett óraszámú ellátást ők sem találják jó megoldásnak, hiszen így a gyermek speciális fejlesztése is csak rövidebb időben megoldott. Kérelmező eljárás során úgy nyilatkozott, hogy az óvoda a napi két óra felzárkóztató foglalkoztatást egy évig biztosította, majd az intézményvezető jelezte, hogy a továbbiakban erre nincs mód. A gyermekkel heti két alkalommal gyógypedagógus foglalkozott, az óvoda és a gyógypedagógus között szorosabb együttműködés azonban csak az eljárás megindítása után alakult ki. Az óvodába kijáró logopédus a gyermekkel összesen két alkalommal találkozott, mivel a gyermek nem működött vele együtt. Az óvodai tartózkodás korlátozását követően a gyermek abban az időszakban nem is járhatott be, amikor a logopédus az óvodában tartózkodott. Az eljárás időtartama alatt megkezdődött a gyermekről korábban kiállított szakértői véleményben foglaltak felülvizsgálata, melynek megérkezéséig a hatóság eljárását felfüggesztette. A kiállított új szakértői vélemény szerint, kérelmező gyermeke továbbra is integráltan oktatható sajátos nevelési igényű gyermek, számára intenzív logopédiai, gyógypedagógiai megsegítést, és szenzomotoros integrációs terápiát javasoltak azzal, hogy fejlesztése az eljárás alá vont óvodában folytatódjon, a 2012/2013-as tanévtől tanulmányait pedig a kijelölt iskola logopédiai osztályában kezdje meg. A szakértői vélemény elkészülte után, az óvoda a tanévből hátralévő néhány hónapban továbbra sem biztosította a gyermek számára a két óra felzárkóztató fejlesztést, és a logopédust.

Az eljárás során a hatóság azt vizsgálta, hogy az ügyben fennálló alapvető jogok ütközésekor az óvoda intézkedése elkerülhetetlen volt-e, továbbá a cél elérésére alkalmas és azzal arányos volt-e. Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 7. § (2) bekezdés a) pontja alapján, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás, vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét, amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos.

A hatóság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az óvoda korlátozó intézkedése *nem volt elkerülhetetlen*, mivel a gyermek állapotának rosszabbodását az új szakvélemény nem támasztotta alá, hiszen a szakértői véleményt kiállító bizottság továbbra is integrált nevelést javasolt a kijelölt óvodában, kiemelve a logopédiai fejlesztés fontosságát. Az intézkedés a *cél elérésére nem volt alkalmas*, hiszen a gyermek csoporttársaival továbbra is találkozott, és velük szemben a számára engedélyezett két órában is sokszor durván viselkedett, melyet láthatólag a két egyszerre jelenlévő óvónő sem tudott megakadályozni. Az óvoda intézkedésével a gyermek fejlesztéshez fűződő jogát olyan arányban korlátozta, mely a csoporttársak megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való alapvető jogával *nem volt arányos*, azt túllépte, különös tekintettel arra, hogy a gyermeket nemcsak az integrált óvodai nevelés lényegétől fosztotta meg, hanem elzárta attól a lehetőségtől, hogy az előírt fejlesztéseket - mely állapotában javulást hozhattak volna - megkapja, így esélye sem volt arra, hogy a közösségbe beilleszkedjen.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, a hatóság megállapította, hogy az óvoda megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, amikor nem a gyermek mindenkifelett álló érdekét vette figyelembe, nem a fejlődése szempontjából legjobb megoldást kereste. Előzőekkel az óvoda megvalósította a gyermeknek az Ebktv. 8. § g) pontjában rögzített tulajdonságával /fogyatékoság/ összefüggésben a közvetlen hátrányos megkülönböztetését, mert a gyermek csak korlátozott időtartamban élhetett az integrált óvodai nevelés lehetőségével, és ezzel fejlesztéshez való jogai is sérültek.

A szankció megállapítása körében a hatóság a jogsértő magatartás megállapításán, illetőleg a jogsértő magatartás további folytatásától való eltiltáson túl a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 169/I. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásáról - határozat nyilvánosságra hozatala - döntött 30 nappal. A szankció megállapításakor (az óvoda faliújságján történő nyilvánosságra hozatal) a hatóság figyelemmel volt arra, hogy a csoporttársak szülei a jegyzőhöz fordultak gyermekeik védelmében, tehát a hatóság döntését érdemes az érintett közösség tagjaival is megismertetni. A rövid - 30 napos - nyilvánosságra hozatal keretében értékelte a hatóság, hogy az óvoda a csoporttársak érdekei miatt hozta meg aránytalanul súlyos korlátozó intézkedését. A határozat nyilvánosságra hozását a hatóság honlapján az indokolja, hogy a megelőzéshez és a visszatartó hatáshoz fűződő célok - fogytékos személyek helyzetének javítása - csak a határozat nyilvános közzétételével érhetők el.

A hatóság határozata jogerős.